

**Γνώμη του ΣΕΜΠΧΠΑ για το Σχέδιο Νόμου με τίτλο
«Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός. Εναρμόνιση με την Οδηγία 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014»**

A. ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Το υπό διαβούλευση Σχέδιο Νόμου αποτελεί μια σημαντική εξέλιξη για την εισαγωγή και τη θέσπιση Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού (ΘΧΣ) στον ελληνικό χώρο. Μέσω του ΘΧΣ, αναμένεται να στηριχθεί και να διευκολυνθεί, μεταξύ άλλων, και η Στρατηγική «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, να αναπτυχθούν περαιτέρω οι διακρατικές συνεργασίες καθώς και να ενισχυθεί η έρευνα και η δραστηριότητα σημαντικών ερευνητικών οργανισμών της χώρας.

Η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και η εφαρμογή της οδηγίας 2014/89/ΕΕ, θα πρέπει να βασίζεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό στους υφιστάμενους εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς κανόνες και μηχανισμούς, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και της επικουρικότητας, καθώς και για την ελαχιστοποίηση του πρόσθετου διοικητικού φόρτου. Το 2014, ο Ν.4269 (ΦΕΚ 142/Α/28-6-2014) «Χωροταξική και Πολεοδομική Μεταρρύθμιση – Βιώσιμη Ανάπτυξη», ορίζει ότι η χωρική ανάπτυξη και οργάνωση περιοχών του εθνικού χώρου που έχουν ιδιαίτερη σημασία από χωροταξική, περιβαλλοντική, αναπτυξιακή ή κοινωνική άποψη όπως είναι ιδίως οι παράκτιες, θαλάσσιες και νησιωτικές περιοχές (άρθρο 5, παρ.1ε) ρυθμίζεται μέσω των Εθνικών Χωροταξικών Πλαισίων (σύνολο κειμένων ή και διαγραμμάτων με τα οποία παρέχονται οι κατευθύνσεις του στρατηγικού χωροταξικού σχεδιασμού σε εθνικό επίπεδο). Η ίδια λογική επικρατεί και στο δημοσιευμένο Σχέδιο Νόμου για τον «Χωρικό Σχεδιασμό – Βιώσιμη Ανάπτυξη», του οποίου η διαδικασία διαβούλευσης ολοκληρώθηκε πολύ πρόσφατα, όπου στο Μέρος Α2 «Στρατηγικός Χωρικός Σχεδιασμός», στο Άρθρο 5 «Ειδικά Χωροταξικά Πλαίσια (ΕΧΠ)» ορίζεται ότι τα ΕΧΠ αποτελούν σύνολα κειμένων, χαρτών ή και διαγραμμάτων, με τα οποία προσδιορίζονται στρατηγικές κατευθύνσεις σε εθνικό επίπεδο, - μεταξύ άλλων- και για τη χωρική ανάπτυξη και οργάνωση περιοχών του εθνικού χώρου που έχουν ιδιαίτερη σημασία από χωροταξική, περιβαλλοντική, αναπτυξιακή ή κοινωνική άποψη, όπως είναι ιδίως οι παράκτιες, θαλάσσιες και νησιωτικές περιοχές, οι ορεινές και προβληματικές ζώνες (άρθρο 5, παρ. 1ε).

Στο υπό διαβούλευση νομοσχέδιο για την εναρμόνιση της Οδηγίας, οι προβλέψεις για τον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό έρχονται σε αντίφαση με την ισχύουσα νομοθεσία, καθώς ο τελευταίος δεν εντάσσεται στον Στρατηγικό Χωρικό Σχεδιασμό (Εθνικά Χωροταξικά πλαίσια του Ν 4269/2014 ή Ειδικά Χωροταξικά Πλαίσια της αναθεωρημένης νομοθεσίας για τον «Χωρικό Σχεδιασμό – Βιώσιμη Ανάπτυξη»), αλλά αντιστοιχίζεται στο «Περιφερειακό Επίπεδο σχεδιασμού του άρθρου 2 του Ν. 4269» (παρ. 3.2 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου). Η συγκεκριμένη διατύπωση θεωρείται προβληματική για έναν ακόμη λόγο: ο Ν. 4269/2014, στα διάφορα επίπεδα σχεδιασμού προβλέπει το σύνολο των αντίστοιχων σχεδίων τα οποία και κατονομάζει, χωρίς να αφήνει περιθώρια εσφαλμένων ερμηνειών, ενώ στο άρθρο 2 (του Ν. 4269/2014) γίνεται λόγος για τα Περιφερειακά Χωροταξικά Πλαίσια, που εξειδικεύονται στο άρθρο 6 του ιδίου νόμου, και τα οποία δεν περιλαμβάνουν ζητήματα θαλάσσιας χωροταξίας. Συνεπώς, η ερμηνεία και εν τέλει η διατύπωση ότι

«τα Θαλάσσια Χωροταξικά Σχέδια αντιστοιχούν σε Περιφερειακό Επίπεδο Σχεδιασμού του άρθρου 2 του Ν. 4269, όπως ισχύει» έρχεται σε πλήρη αντίφαση με την ισχύουσα νομοθεσία, όπως αναλύεται και στη συνέχεια.

Ένα άλλο θέμα που δημιουργεί ασάφειες και διατρέχει όλο το σχέδιο νόμου, όπως αναλύεται και παρακάτω, είναι ότι στο πεδίο εφαρμογής του ΘΧΣ εντάσσονται και οι παράκτιες ζώνες. Αφενός αυτό φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ, αφετέρου στον ελληνικό χώρο μέρος της παράκτιας ζώνης (χερσαίος χώρος) ρυθμίζεται ήδη από τον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό.

Στο πλαίσιο αυτό, και δεδομένης της λειτουργικής διασύνδεσης του παράκτιου με το θαλάσσιο χώρο, κρίνεται απαραίτητη η άμεση προώθηση του αντίστοιχου θεσμικού πλαισίου για την Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιων Ζωνών (ΟΔΠΖ) ώστε τα δύο πλαίσια να μπορέσουν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά με αλληλοτροφοδότηση.

Τέλος, δε γίνεται σαφές από το περιεχόμενο των άρθρων ο βαθμός αλληλεπίδρασης του νέου αυτού εργαλείου, ως βαθμίδα σχεδιασμού, με υποκείμενα ή υπερκείμενα χωροταξικά πλαίσια (Εθνικό, Περιφερειακά, Ειδικά/Τομεακά).

Ακολουθούν ορισμένες σημαντικές επισημάνσεις, στα άρθρα του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου.

Β. ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Άρθρο 3: Πεδίο Εφαρμογής

(άρθρο 2 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Παράγραφος 1. Στο πεδίο εφαρμογής του ΘΧΣ εντάσσονται και οι παράκτιες ζώνες του ελληνικού χώρου, γεγονός που έρχεται σε αντίφαση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ στην οποία αναφέρεται ρητώς στο άρθρο 2 παρ. 1 ότι «Δεν εφαρμόζεται στα παράκτια ύδατα ή σε τμήματα αυτών που εμπίπτουν στον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό κράτους μέλους, εφόσον αυτό αναφέρεται στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδιά του». Μάλιστα η ανωτέρω φράση παραλείπεται από το κείμενο του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου, εντείνοντας την ασάφεια και την αλληλοεπικάλυψη που θα υπάρξει εάν συμπεριληφθεί αυτή η κατηγορία χώρου (παράκτιος χώρος) στο Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό.

Συνεπώς προτείνεται η αφαίρεση των «παράκτιων ζωνών» από το αντικείμενο του ΘΧΣ, γεγονός, που όπως αναλύεται και στα επόμενα άρθρα, δημιουργεί σημαντικά νομικά κενά και έρχεται σε αντίθεση με τις προβλέψεις και το σύστημα σχεδιασμού του ελληνικού χώρου.

Παράγραφος 5. Η συγκεκριμένη διατύπωση εισαγάγει την συμπερίληψη της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης της Παράκτιας Ζώνης (ΟΔΠΖ) στις διεργασίες του ΘΧΣ. Στο κείμενο της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ ουδεμία νύξη γίνεται για κάτι τέτοιο. Τέτοιου τύπου διαφοροποιήσεις, δημιουργούν σημαντική νομική ασυνέχεια (σε σχέση με τις προβλέψεις και το πνεύμα της Οδηγίας) και στερούνται γενικής αποτίμησης και αξιολόγησης σε σχέση με τις επιπτώσεις και ενδεχόμενες αντιθέσεις και συγκρούσεις με τις θεσμοθετημένες χωρικές ρυθμίσεις.

Προτείνεται να αφαιρεθεί η παράγραφος 5, η οποία εξάλλου απουσιάζει και από τις διατάξεις της οδηγίας.

Άρθρο 4: Ορισμοί

(άρθρο 3 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Να αφαιρεθούν οι παράγραφοι 7 και 8. Στον Ελληνικό χώρο η Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιας Ζώνης, είναι ένα πεδίο με σημαντική υστέρηση όχι μόνο από νομική άποψη, αλλά και από επιστημονική. Μέρος δε της παράκτιας ζώνης (χερσαίος χώρος) ρυθμίζεται ήδη από τον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, γεγονός που δημιουργεί σημαντικά νομικά κωλύματα και έρχεται σε αντίφαση με το ισχύον σύστημα σχεδιασμού του ελληνικού χώρου. Η συμπερίληψη της ΟΔΠΖ στο αντικείμενο του ΘΧΣ, προϋποθέτει σημαντικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις και ριζικές ανακατατάξεις στο ελληνικό σύστημα σχεδιασμού, και θεωρείται τουλάχιστον ανεπιτυχής ο τρόπος με τον οποίο επιχειρείται στο πλαίσιο του παρόντος.

Άρθρο 5: Στόχοι του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού

(άρθρο 5 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Παράγραφος 1. Σε αντίθεση με το κείμενο της Οδηγίας, συμπεριλαμβάνονται ως αντικείμενο του ΘΧΣ («κατά την εκπόνηση και εφαρμογή Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού...») και οι παράκτιες ζώνες. Αντικείμενο του ΘΧΣ όπως έχει προσδιοριστεί από την Οδηγία 2014/89/ΕΕ είναι μόνον ο θαλάσσιος χώρος, ενώ ο παράκτιος χώρος και οι «παράκτιες ζώνες» αποτελούν αντικείμενο μιας άλλης διαδικασίας, αυτής της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης της Παράκτιας Ζώνης (ΟΔΠΖ). Η Οδηγία 2014/89/ΕΕ σκοπίμως δεν εντάσσει στους στόχους του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού τον παράκτιο χώρο ή/και τις παράκτιες ζώνες καθώς, τόσο από την Σύσταση της ΕΕ του 2002 σχετικά με την ΟΔΠΖ, όπου καθορίζονται οι αρχές του ορθού σχεδιασμού και της ορθής διαχείρισης των ακτών, όσο και από το πρωτόκολλο για την ΟΔΠΖ που τέθηκε σε ισχύ τον Μάρτιο του 2011 και που καθιστά υποχρεωτική την ΟΔΠΖ για τα κράτη μέλη που βρέχονται από τη Μεσόγειο, γίνεται εύκολα κατανοητό ότι ο ΘΧΣ και η ΟΔΠΖ είναι δύο συμπληρωματικά αλλά διαφορετικά εργαλεία.

Προφανώς το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο, στοχεύει στην από κοινού εφαρμογή ΘΧΣ και ΟΔΠΖ, γεγονός που αποσκοπεί μεταξύ άλλων και στη βελτίωση του χωροταξικού σχεδιασμού και τη διαχείριση της ενδιάμεσης ζώνης μεταξύ ξηράς και θάλασσας, ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει με την προσθήκη και μόνο της φράσης «Παράκτιες Ζώνες». Το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και στο άρθρο 9 (άρθρο 8 της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ) όπου στο βασικό αντικείμενο ρύθμισης του ΘΧΣ προστίθενται και οι «παράκτιες ζώνες».

Συνεπώς η φράση «και παράκτιες ζώνες» πρέπει να αφαιρεθεί, καθώς η ρύθμιση ζητημάτων του παράκτιου χώρου, μέσω του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού, εκτός από το ότι για τον ελληνικό χώρο δεν τεκμαίρεται σε κανένα επίπεδο, αναμένεται να δημιουργήσει σοβαρά νομικά ζητήματα, διαταράσσοντας μεταξύ άλλων και την νομική ασφάλεια και υπόσταση των θεσμοθετημένων επιπέδων σχεδιασμού.

Παράγραφος 2. Δεν ενσωματώνεται η πρόβλεψη της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ (αρθρ 5 παρ.2), ότι μέσω των ΘΧΣ τα κράτη μέλη δύναται να επιδιώξουν άλλους στόχους όπως η προώθηση του βιώσιμου τουρισμού και η βιώσιμη εξόρυξη πρώτων υλών.

Δεν γίνεται κατανοητό γιατί σε ένα κράτος όπως η Ελλάδα με σημαντικές προοπτικές και δυνατότητες ανάπτυξης θαλάσσιου τουρισμού, καταδυτικών πάρκων κ.ό.κ., καθώς και έρευνας για πρώτες ύλες από τη θάλασσα, δεν θεωρείται σκόπιμη η συμπερίληψη της παραπάνω φράσης.

Συνεπώς προτείνεται η συμπερίληψη και η εξειδίκευση ενδεχομένως δραστηριοτήτων βιώσιμου τουρισμού, που μπορούν να προωθηθούν μέσω των ΘΧΣ. Ενδεικτικά αναφέρουμε τον καταδυτικό τουρισμό, τον ναυτικό τουρισμό με εστίαση στην ανάπτυξη ειδικότερων μορφών με έμφαση στις δραστηριότητες αναψυχής (ιστιοπλοΐα, κρουαζιέρα, θαλάσσια σπορ κοκ).

Άρθρο 6: Θέσπιση και Εφαρμογή του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού

(άρθρα 4, 6 παρ. 3 και 15 παρ.3 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Από τις προβλέψεις του συγκεκριμένου άρθρου δίδεται η εντύπωση ότι δημιουργείται στον θαλάσσιο χώρο ένα παράλληλο αλλά και δυναμικά ταυτόσημο σύστημα σχεδιασμού με τον χερσαίο χώρο, το οποίο όπως αναλύεται και στη συνέχεια εμπεριέχει ορισμένες ασάφειες, και το σημαντικότερο σημαντική νομική ασυνέχεια ή/και ασυμβατότητα.

Παράγραφος 3.1. Η διατύπωση «η Εθνική Χωρική Στρατηγική για το Θαλάσσιο Χώρο αποτελεί οργανικό μέρος της Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής του άρθρου 3 του Ν. 4269/2014 όπως ισχύει», δημιουργεί ένα παράλληλο σύστημα σχεδιασμού που δύναται να καταρτίζεται ξεχωριστά ή ταυτόχρονα με την Εθνική Χωρική Στρατηγική καθώς «χωρεί και χωρίς την ύπαρξη εγκεκριμένης χωρικής στρατηγικής». Δηλαδή ένα στοιχείο που κατονομάζεται ως οργανικό μέρος ενός συνόλου πραγμάτων, δύναται να υπάρξει και αυτόνομο. Το γεγονός αυτό, εκτός από τους κινδύνους ασυμβατότητας που ενέχει, δημιουργεί επιπρόσθετα ζητήματα εναρμονισμού και νομικής δεσμευτικότητας στην περίπτωση που το ένα προϋπάρξει του άλλου. Είναι δε θεσμικά επίφοβη η ερμηνεία περί «οργανικού συνόλου» καθώς δεν υπάρχουν ρητές αναφορές στο κείμενο του Ν.4269.

Επιπλέον, ισχύουν τα προαναφερθέντα για την άτοπη συμπερίληψη της παράκτιας ζώνης και της ΟΔΠΖ στον παρόν σχέδιο νόμου, πόσο μάλλον στο πλαίσιο μιας Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής, και επομένως προτείνεται να αφαιρεθούν.

Παράγραφος 3.2. Η διατύπωση ότι «τα Θαλάσσια Χωροταξικά Σχέδια αντιστοιχούν σε Περιφερειακό Επίπεδο Σχεδιασμού του άρθρου 2 του Ν. 4269, όπως ισχύει» έρχεται σε πλήρη αντίφαση με την ισχύουσα νομοθεσία, όπως ήδη αναλύθηκε στην αρχή.

Άρθρο 7: Ελάχιστες απαιτήσεις για τον θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό

(άρθρο 6 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Παράγραφος 1. Σε αντίθεση με το άρθρο 6 της οδηγίας (και το οποίο ενσωματώνεται στο παρόν) που αναφέρεται μόνο σε δραστηριότητες και χρήσεις των θαλάσσιων υδάτων, εδώ ο ΘΧΣ μπορεί να

λαμβάνει υπόψη του δραστηριότητες και χρήσεις στα θαλάσσια ύδατα και τις παράκτιες ζώνες. Η διατύπωση αυτή κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση καθώς θεωρείται σκόπιμη μια τέτοια ανάδραση. Ωστόσο το παρόν νομοσχέδιο φαίνεται ότι επιχειρεί στο σύνολό του, όχι μόνο να λάβει υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς – θάλασσας και άλλες συναφείς διαδικασίες (όπως η ΟΔΠΖ) αλλά και να τις καθορίσει / θεσμοθετήσει, καθώς σε κάθε άρθρο του ενσωματώνει τις παράκτιες ζώνες (και συνεπώς τμήμα του χερσαίου χώρου) στο αντικείμενο σχεδιασμού του ΘΧΣ. Όπως ήδη επισημάνθηκε, η ΟΔΠΖ είναι μια διαφορετική αλλά συσχετιζόμενη με τον ΘΧΣ διαδικασία, η οποία στην Ελλάδα δεν έχει μέχρι στιγμής προβλεφθεί και θεσμοθετηθεί, ενώ ο καθορισμός χρήσεων στο χερσαίο τμήμα του παράκτιου χώρου αποτελεί αντικείμενο άλλου σχεδιασμού.

Παράγραφος 2γ. Στο σημείο αυτό, με την αναφορά στη «συνεκτικότητα μεταξύ του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και του χωροταξικού σχεδιασμού του χερσαίου χώρου, ή άλλων διαδικασιών όπως η ΟΔΠΖ», είναι η πρώτη φορά που ο νομοθέτης αναγνωρίζει το πνεύμα της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ, όπου ο ΘΧΣ πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς - θάλασσας και άλλες διαδικασίες που ρυθμίζουν τις «παράκτιες ζώνες» όπως η ΟΔΠΖ και όχι ο ίδιος ο ΘΧΣ να ρυθμίζει τις «παράκτιες ζώνες».

Άρθρο 8: Αλληλεπιδράσεις χερσαίου και θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού (άρθρο 7 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Παράγραφος 1. Πρέπει να αποσαφηνιστεί η φράση «λαμβάνει υπόψη τους στόχους και τις αρχές που προβλέπονται στο Πρωτόκολλο για την ΟΔΠΖ», δεδομένου ότι τόσο στο άρθρο 3 παρ. 1, όσο και στο άρθρο 5 παρ. 1, αλλά και στο άρθρο 9 παρ. 1 του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου αναφέρεται ότι οι «παράκτιες ζώνες» αποτελούν αντικείμενο του ΘΧΣ. Από την παρούσα διατύπωση -που δεν θα θεωρούνταν προβληματική εάν το παρόν ακολουθούσε τη φιλοσοφία της Οδηγίας- γίνεται κατανοητό ότι υπάρχει μια γενικευμένη σύγχυση ανάμεσα στο καθεαυτό αντικείμενο του ΘΧΣ και της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης των Παράκτιων Ζωνών, καθώς δύναται να υπάρχουν ή αναγνωρίζονται περισσότερες από τρεις (!) διαδικασίες ρύθμισης του παράκτιου χερσαίου χώρου: 1) Με βάση το ισχύον σύστημα χωρικού σχεδιασμού, 2) με βάση τον ΘΧΣ όπως αυτός προσδιορίζεται στο πλαίσιο του παρόντος νομοσχεδίου και 3) με βάση τη διαδικασία της ΟΔΠΖ όποτε αυτή θεσμοθετηθεί για τον ελληνικό χώρο.

Παράγραφος 2. Η αναφορά σε μια επιδιωκόμενη «συνοχή» μεταξύ θαλάσσιου και χερσαίου χωροταξικού σχεδιασμού, χωρίς να προσδιορίζεται ο τρόπος, ταυτόχρονα με τη συμπερίληψη ορισμένων διατάξεων της περιβαλλοντικής κυρίως νομοθεσίας, εντείνουν την ασάφεια και την ασυνέχεια του παρόντος νομοσχεδίου.

Άρθρο 9: Περιεχόμενο του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού (άρθρο 8 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Παράγραφος 1. Ισχύουν οι ίδιες παρατηρήσεις με το άρθρο 5 «Στόχοι του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού», για την προσθήκη των «Παράκτιων Ζωνών» στο αντικείμενο του ΘΧΣ. Ακόμη και εάν θεωρείται σκόπιμη η συμπληρωματικότητα και η συν-ακολουθία του ΘΧΣ και της ΟΔΠΖ, εκτιμούμε ότι θα πρέπει να προβλεφθεί και να συμπεριληφθεί με έναν τρόπο που να μην έρχεται σε αντίφαση με το ισχύον σύστημα χωρικού σχεδιασμού, και σε καμία περίπτωση στα πλαίσια της παρούσας

μεταφοράς της οδηγίας 2014/89/ΕΕ, η οποία ρητώς διαφοροποιείται από τον παράκτιο χώρο και τις παράκτιες ζώνες. Επιπλέον, η συμπερίληψη των παράκτιων ζωνών στο αντικείμενο του ΘΧΣ, όπως επιχειρείται στο πλαίσιο του παρόντος, έρχεται σε πλήρη αντίφαση με το αντίστοιχο άρθρο 8 της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ όπου τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια προσδιορίζουν τη χωρική κατανομή των τρεχουσών και μελλοντικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια ύδατα.

Άρθρο 11: Χρήση και ανταλλαγή δεδομένων

(άρθρο 10 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Σχετικά με την συλλογή δεδομένων θα πρέπει να γίνεται αναλυτική αναφορά στις πηγές άντλησης των εν λόγω στοιχείων (περιβαλλοντικών, κοινωνικών κλπ.) λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη εθνικών γεωχωρικών δεδομένων αλλά και την πρόσφατη διαγραφή από το σχέδιο νόμου «Χωρικός Σχεδιασμός – Βιώσιμη Ανάπτυξη» του καινοτόμου άρθρου 11 του Ν. 4269/2014, περί «ψηφιοποίησης και ηλεκτρονικής καταγραφής των θεσμικών γραμμών, πληροφοριών, όρων και χρήσεων γης».